

בש"פ 4728/20 - מדינת ישראל נגד אבנר הררי

בבית המשפט העליון

בש"פ 4728/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אבנר הררי

בקשה שתים-עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד ענת גרינבאום

בשם המשיב: עו"ד צ'רלי סבג

החלטה

בקשה שתים-עשרה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 20.7.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. ביום 24.7.2017 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר מייחס לו, בין היתר, עבירות של ניסיון רצח, קשירת קשר לביצוע פשע, ייצור נשק ונשיאת נשק. לפי עובדות כתב האישום, קשר המשיב קשר להכנת מטעני חבלה בכוונה להפעילים נגד גורמים שונים, וזאת על פי הזמנה של אחרים ובתמורה לתשלום כספי.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 13.8.2017 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, במסגרתו לא בא שירות המבחן בהמלצה על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני בשל מסוכנותו הגבוהה ולאחר שהמפקחים שהוצעו לא נמצאו מתאימים לאיון מסוכנות זו. בדיון שהתקיים ביום 18.10.2017 חלק בא-כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות נגדו. ביום 12.3.2018 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, והורה על מעצרו עד תום ההליכים. ביום 13.6.2018 דחה בית משפט זה (בש"פ 3485/18, השופטת י' וילנר) ערר שהגיש המשיב על ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. ביני לביני, התקבלו מספר בקשות שהוגשו מטעם המבקשת לבית משפט זה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים. כמו כן נדחו על ידי בית המשפט המחוזי מספר בקשות לעיון חוזר בהחלטה המורה על המעצר.
3. ביום 4.5.2020, עת הוארך מעצרו של המשיב בפעם האחת-עשרה, הורה בית משפט זה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו, שכן לאור התפשטות נגיף הקורונה בוטלו מועדי ההוכחות שנקבעו והצפי לסיום התיק התרחק. בהתאם להחלטה זו, ביום 24.5.2020 הוגש תסקיר מעצר נוסף, כאשר הערכת הסיכון נותרה גבוהה, ולאחר בחינת המפקחים שהוצעו התרשם שירות המבחן כי אין מדובר במערך פיקוח רציני, אחראי ומחויב ולפיכך לא בא גם הפעם בהמלצה על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני. ביום 31.5.2020 על רקע כלל נסיבות העניין ועל בסיס האמור בתסקיר, דחה בית המשפט את בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטת המעצר. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי מאז ההחלטה האחרונה על הארכת מעצרו של המשיב, חלה התקדמות בתיק העיקרי. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו, נדחה (בש"פ 3623/20, השופטת ד' ברק-ארז), כאשר צוין כי השיקול הנוגע להתפשטות נגיף הקורונה נסוג במקרה זה מפני העובדה שההליכים בתיק העיקרי מתקדמים ונוכח רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב.
4. מכאן לבקשה שלפני, שתיים-עשרה במספר כאמור, במסגרתה מציינת המבקשת כי נשקפת מסוכנות גבוהה מהמשיב ולא ניתן לתת בו אמון לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני או שחרור לחלופת מעצר. המסוכנות האמורה נלמדת הן מהמעשים החמורים המיוחסים לו, הן מתסקירי שירות המבחן המצביעים על קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו והן מעברו הפלילי המכביד ביותר, הכולל 26 הרשעות קודמות בגין עבירות שונות, ביניהן עבירות אלימות ורכוש. בנוגע לקצב התקדמות ההליך טוענת המדינה כי התקיימו עד כה למעלה מעשרים דיוני הוכחות במהלכם נשמעו עדי תביעה רבים, ונקבעו ימי הוכחות נוספים. המבקשת ציינה כי המשיב סירב ביום 15.3.2020 להצעת בית המשפט המחוזי למתווה שהיה יכול לאפשר את המשך העדתו במהלך חודש מרץ, באופן המותאם להנחיות בשל התפשטות נגיף הקורונה. משכך נדחתה העדתו שהייתה יכולה להסתיים זה מכבר באותו חודש. במסגרת הדיון שהתקיים לפני ציינה המשיבה כי התיק נמצא בישורת האחרונה, כאשר קצב התקדמות ההליכים בשלב זה מצוי אך ורק בידי ההגנה, ונקבעו מועדי הוכחות נוספים לשמיעת פרשות ההגנה ליום 22.10.2020 וליום 29.10.2020.
5. המשיב התנגד לבקשה וטען כי נסיבות העניין ובכלל זה התמשכות ההליך, גילו העומד על 65 שנים, מצבו הרפואי ונוכח היותו בקבוצת סיכון ביחס לנגיף הקורונה, מצדיקים בעת הזו העברתו לכל הפחות למעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד האריך המשיב בטיעונו בקשר למחדלי חקירה שנפלו בעניינו והכרסום המשמעותי שחל לטענתו בראיות, כאשר לשיטתו הוא יושב מאחורי סורג וברח מזה תקופה ארוכה על לא עוול בכפו. עוד טען נגד קביעת מסוכנותו בעת הזו, המתבססת בין היתר על עברו הפלילי, שאינו רלוונטי. לטענתו הצפי הוא כי ההליך העיקרי ימשך לפחות עוד מספר חודשים ואין מקום להערכת המבקשת כי סיום ההליך קרב ובא.
6. לאחר שעיינתי בחומר הרלוונטי ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 418/18 מדינת ישראל נ' בריל, פסקה 10 (22.1.2018)). במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; חלוף הזמן ממועד מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטות הנאשם מן הדין (בש"פ 2721/20 מדינת ישראל נ' צ'חברזדה, פסקה 7 (6.5.2020); בש"פ 3018/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (17.5.2020)).

8. מסוכנותו המובהקת של המשיב עולה הן מחומרת המעשים המיוחסים לו, הן מעברו הפלילי והן מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו. מדובר במסוכנות העומדת בעינה גם כעת, כפי שאוששה פעם נוספת במסגרת תסקיר שירות המבחן הנוסף שנערך בעניינו של המשיב, ביום 15.3.2020, אשר הצביע על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו מבלי שנמצא שיש במפקחים המוצעים כדי לאיין מסוכנות זו. טענת המשיב כי אין לבוא עמו חשבון בגין עברו הפלילי, אינה יכולה להתקבל. לא רק שעבר פלילי מצוין במפורש בחוק המעצרים כנתון רלוונטי להחלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני (סעיף 22ב(א)(2)(ב) לחוק המעצרים); אלא שבעניינו מדובר בעבר פלילי עשיר ונכבד ביותר, כאשר הרשעתו האחרונה של המשיב הינה מיום 14.8.2018 בגין הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט, עבירה שבוצעה במהלך מעצרו (ראו גם: בש"פ 6600/19 מדינת ישראל נ' הררי, פסקה 3 (27.10.2019)).

9. כפי שגם נאמר לאחרונה בעניינו של המשיב, השיקול הנוגע להשלכות נגיף הקורונה, אינו יכול לסגת מפני יתר השיקולים הנוגעים לעניין, ובכלל זה בעניין המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו (בש"פ 3623/20 הררי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (16.6.2020)). אכן ההליך העיקרי נמשך זמן רב, אולם מדובר בתיק מורכב הכולל שמיעת עדים רבים וגם להגבלות הנובעות מהתפשטות נגיף הקורונה תרומה כלשהי להתמשכות זו. בהתחשב בתמונה הכוללת, ובמכלול השיקולים והאיזונים הצריכים לעניין, אין בכך כדי להצדיק שחרורו של המשיב ממעצר מאחורי סורג וברית.

10. עוד יצוין כי טענות המשיב לפיהן הוא יושב במעצר על לא עוול בכפו, וכי קיים כרסום בראיות, אין מקומן בבקשה זו (ראו למשל: בש"פ 4005/20 מדינת ישראל נ' פלוני (24.6.2020)).

אשר על כן, הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 20.7.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז באב התש"ף (6.8.2020).

ש ו פ ט